

אתה האור!

44 טיפים של אור לכבוד חנוכה

דיבורים
טובים

מבית מרכז "שלום לעם"

חנוכה תשפ"ג

יו"ל על ידי "דיבורים טובים" מבית "שלום לעם"
© כל הזכויות שמורות
אין לשכפל, להעתיק, לצלם להקליד, לתרגם וכו'
בכל דרך שהיא.

בכל ענייני החוברת ניתן לפנות למרכז "שלום לעם"
בני ברית 18 ירושלים | ת.ד 05265
טלפון: 02-5022881 | פקס: 02-5022991
shalomlm@zahav.net.il

כסליו תשפ"ג

ויהי אור

מספרים על אדם עיוור שביקש לצאת לדרך בשעת החשיכה. אמר לו חברו הטוב: "אל תצא כך אל הדרך, חשוך בחוץ. קח לך פנס". צחק עליו העיוור ואמר: "אינך יודע שאני עיוור?! וכי מה יעזור לי פנס?!". "אני יודע שאתה עיוור", אמר החבר, "אתה אמנם לא צריך פנס בשבילך, אבל אתה צריך פנס כדי שאנשים אחרים לא יתקלו בך בחשיכה". לקח העיוור את הפנס ויצא לדרך. ובעודו הולך נתקע בו אדם אחר והוא נפל. אמר לו העיוור: "אינך רואה שיש לי פנס?! מדוע נתקלת בי?" אמר לו האיש: "נפלא שיש לך פנס, אבל הוא כבוי!"

*

חג החנוכה מזכיר לנו שלכולנו יש פנס. וגם אם לפעמים אנחנו מרגישים כמו עוורים המגששים באפילה, עדיין יש לנו תפקיד להדליק את הפנס ולהאיר... בספר תהלים נאמר: "נֵר ה' נְשַׁמֵּת אָדָם", נשמתו של אדם דומה לנר, ה"נר" הוא הכלי שמאפשר לאור להאיר. תפקידה של הנשמה היא להאיר את האור האלוהי, אל המקומות האפלים שבחיינו,

ולהאיר גם לפינות החשוכות שמסביבנו.
במהלך חיינו אנחנו מוצאים את עצמנו לפעמים
במקומות חשוכים... אפלה נושבת לעיתים גם
מתוך תוכנו פנימה, ולעיתים אנו עלולים להרגיש
שהחשיכה מאיימת לבלוע אותנו מבפנים או
מבחוץ.

נרות החנוכה מפציעים דווקא בחשכת לילות
החורף הארוכים, ומזכירים לנו את האור שקיים
בעולם, את האור שאנחנו. ואת התקווה שאף פעם
לא נגמרת.

העם היהודי מזכיר לעצמו שוב ושוב, למרות כל
החשיכות שקמו עליו לכבות אותו, שתמיד יש
אפשרות לנס. שגם מה שנדמה לנו "על טבעי",
הוא בעצם טבעי מאוד עבורנו.

והנס הגדול ביותר מתחולל כאשר אדם מתחיל
להאמין בעצמו, ומחפש בתוך עצמו את נקודות
האור שמהן הוא יכול לשאוב כוח ואנרגיה טובה
וטהרה, להדליק את האור הקטן שעדיין מאיר
בלבו, ובכך מתחיל לזרוח ולהאיר בתוך החשיכה.
זהו האור שמעל לטבע.

כל נשמה היא נר, וכל נר מצטרף לחברו, וביחד
אנחנו אור גדול.

ויהי אור!

*

חוברת קטנה זו מכילה בתוכה 44 טיפים קצרים
של אור, כמספרם של סך הנרות שנדליק בחנוכה
(כולל נר ה"שְׁמֵשׁ"), ומבוססים על רעיונות החג
כפי שהם מופיעים בתפילות ובדברי חכמים. יחד
עם ברכות והלכות קצרות של חנוכה.
שנזכה כולנו להאיר.

סדר הדלקת נרות חנוכה

למה?

לפני למעלה מאלפיים שנה, כבשו היוונים את ארץ ישראל וניסו לכפות על תושבי הארץ את התרבות היוונית, תוך כדי שהם מבקשים למחוק כל סימן של יהדות ואמונה.

קבוצה קטנה של יהודים, ובראשם חמשת בניו של מתתיהו הכהן, יצאו תחת פיקודו של "יהודה המכבי" למלחמה בצבא היווני האדיר, במטרה להחזיר לעם היהודי את הריבונות המעשית והרוחנית על הארץ.

בדרך נס, המעטים מנצחים את הרבים, והחלשים מביסים את הגיבורים. הצבא היווני נסוג, והשליטה על ירושלים והמקדש חוזרת לידיהם של המכבים.

כשהמכבים המנצחים מבקשים לחדש את העבודה במקדש, ולהחזיר את חיי הרוח לירושלים, הם מגלים שהיוונים "טמאו" את כל מאגר השמן שנועד להדלקת המנורה. הם מוצאים רק פך אחד קטן שנותר סגור וחתום בחותמו של הכהן הגדול. אך יש בו רק כמות שתספיק ליום אחד בלבד. ועד שיספיקו להפיק שמן טהור חדש, יקח לפחות שמונה ימים.

הם מדליקים את המנורה בשמן שמצאו, ובדרך נס, השמן מספיק לשמונה ימים של אור.

מה?

לזכר שני הניסים הללו: נס הניצחון במלחמה של האור על החושך שהסתיים בכ"ה בכסליו. ונס פך השמן שהתחיל באותו תאריך. נקבעו ימי החנוכה להודות להלל ולהזכיר לנו את האור שקיים תמיד גם בתוך החושך. ובכל שנה ושנה מאז ועד היום אנו מדליקים את שמונת ימי המנורה.

איך?

- **"מוסיף והולך"** - בערב הראשון של חנוכה מדליקים נר אחד בצידה הימני של החנוכיה, ובכל ערב מוסיפים נר חדש מצד שמאל, עד ליום האחרון שבו מדליקים שמונה נרות.
- **"שותפות"** - כל אדם צריך להדליק נרות חנוכה, אבל אפשר גם להתאחד ולהשתתף יחד בהדלקה.
- **"שמן זית זך"** - כל נר שדולק יפה, כשר להדלקה, והמהדרין במצוות ה"אור" מקפידים להדליק דווקא ב"שמן זית" לזכר הנס.
- **"פרסומי ניסא"** - את הנס צריך לפרסם, והאור שאנחנו מדליקים צריך להאיר החוצה, ולכן מדליקים את הנרות בפתח הבית, בצד שמאל, כאשר המזוזה מצד ימין. או בחלון הבית הפונה לרחוב. אך אפשר להדליק גם בתוך הבית כאשר הנס מתפרסם לבני הבית.
- **"למטה מעשרה"** - מיקום הנרות צריך להיות גבוה משלושה טפחים (כ- 24 ס"מ) ונמוך מעשרה טפחים (כ- 80 ס"מ).
- **"לראותם בלבד"** - נרות חנוכה נועדו לצורך פרסום הנס בלבד, ולא להנאה, ולכן "אין

לנו רשות להשתמש בהם". לשם כך מוסיפים
נר אחד שבו אפשר להשתמש, והוא נקרא
"שמש", עם נר ה"שמש" מדליקים את שאר
הנרות, וצריך להציב אותו בנפרד מהם.

אתי?

- **"משתשקע החמה"** - זמן ההדלקה הרצוי הוא בשעת "שקיעת החמה", או ב"צאת הכוכבים", ועל הנרות לדלוק למשך חצי שעה לפחות מצאת הכוכבים.
- **"עד שתכלה רגל מן השוק"** - אפשר להדליק כל עוד שיש אנשים בחוץ שיכולים לראות את הנרות.
- בערב שבת מדליקים מוקדם יותר, וצריך שהנר יספיק לדלוק לפחות חצי שעה אחרי "צאת הכוכבים".
- במוצאי שבת מדליקים רק אחרי "צאת הכוכבים".

הברכות:

מחזיקים את ה"שמש" כשהוא דולק, ומברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנֻכָּה:

*

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה:

*

בערב הראשון מוסיפים את ברכת 'שהחיינו':

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁחַיֵּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

מדליקים את הנרות משמאל לימין.

לאחר שמדליקים את הנרות אומרים:

הַנְּרוֹת הֵלְלוּ אֱנוּ מְדַלְּקִין,
עַל הַנְּסִים וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת
וְעַל הַמְּלַחְמוֹת.
שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.
עַל יְדֵי כְּהֻנֵּיךָ הַקְּדוֹשִׁים.
וְכָל מִצְוֹת שְׂמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה.
הַנְּרוֹת הֵלְלוּ קֹדֶשׁ הֵם.
וְאִין לָנוּ רְשׁוֹת לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם.
אֶלֶּא לְרְאוֹתֶם בְּלִבְד.
כְּדֵי לְהוֹדוֹת וּלְהֵלֵל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל,
עַל נְסִיךָ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעָתְךָ.

מוסיפים ואומרים את המזמור שנאמר על "חנוכת המקדש"
(מתוך ספר תהלים פרק ל),
לזכר חידוש העבודה במקדש אחרי הנצחון על היוונים.

מְזֻמָּר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד:

מזמור זה נאמר על ידי דוד בעת חנוכת המקדש.

אֲרוּמָמָה אֲדַנִּי כִּי דָלִיתָנִי, וְלֹא שִׁמַּחַת אִיבֵי לִי:
אספר את נפלאות ה' שהרים אותי ממצב שפל,
ולא נתן לאויבים שלי לשמוח במפלתי.

אֲדַנִּי אֱלֹהֵי, שׁוֹעֲתִי אֶלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי:
כשהייתי במצב נמוך צעקתי לאלוהים והוא שלח לי רפואה.

אֲדַנִּי הָעֲלִיתָ מִן שָׂאוֹל נַפְשִׁי, חֲיִיתָנִי מִיַּרְדֵּי בּוֹר:
אלוהים הרים את נפשי מתהומות,
והחיה אותי שלא ארד לקבר.

ולכן,

זָמְרוּ לְאֲדַנִּי חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזִכָּר קִדְשׁוֹ:
חסידי האל ישירו ויודו כשהם נזכרים בשמו הגדול.

כִּי רָגַע בְּאֶפֶס חַיִּים בְּרִצּוֹנוֹ.
בְּעָרֵב יֵלִין בְּכִי וְלִבְקָר רִנָּה:
המציאות היא שברירית, בין קושי וכעס, לחיים המגיעים ברצון.
בערב, הכול נראה חשוך עד כדי מצב של בכי,
ובבוקר הכול יכול להשתנות לשמחה.

וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹי בֵּל אָמוּט לְעוֹלָם:
כשהייתי במצב של שלווה ובטחון,
הייתי בטוח שזה לא ישתנה לעולם.
אבל,

אֲדֹנָי בְּרִצּוֹנָךְ הַעֲמַדְתָּהּ לְהַרְרֵי עוֹ.
הַסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ הַיִּיְתִי נְבִהָל:

ברצון הבורא, נתקלתי בקשיים גדולים וחזקים.
הטוב האלוהי נסתר ממני ונבהלתי מאוד.

ואז,

אֵלֶיךָ אֲדֹנָי אֶקְרָא וְאֵל אֲדֹנָי אֶתְחַנֵּן:
פניתי בתפילה ובתחנונים לאלוהים.

אמרתי לו:

מַה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת,
הַיּוֹדֵךְ עֶפְרַיִם הַיְגִיד אֲמַתְךָ:

איזו תועלת תצמח במותי, כאשר ארד אל הקבר.
האם אדם מת יכול לומר תודה?!
האם הוא יכול לספר את האמת שלך?!

וביקשתי ממנו:

שְׁמַע אֲדֹנָי וְחַנּוּנִי, אֲדֹנָי הֲיִה עֲזֹר לִי:
בבקשה אלוהים, שמע אותי ורחם עלי,
תעזור לי לצאת ממצבי הקשה.

ואתה, אלוהים, נענית לתפילתי ו-

הַפַּכְתָּ מִסִּפְדֵי לְמַחֹל לִי,
פִתַּחְתָּ שְׁקִי וְתִאֲזַרְנִי שְׂמֵחָה:

את הבכי שלי הפכת לריקוד שמח.
הסרת ממני את בגדי האבל והלבשת אותי בבגדי שמחה.

והמטרה שלי היא:

לְמַעַן יִזְמְרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם,
אֲדֹנָי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֹדְךָ:

כדי שבסופו של דבר אוכל לשיר לך שיר של כבוד.
אני מבטיח שתמיד אזכור להודות לך על כל הטוב.

נוהגים לשיר מעוז צור:

קטע ראשון – כתיחה

מעוז צור ישועתי לך נאה לשבח.
תכון בית תפלתי ושם תודה נזבח.
לעת תכין מטבח מצר המנבח.
אז אגמור בשיר מזמור חנכת המזבח:

יפה ונאה לשבח את הבורא שהוא מקור לחוסן.
שיבנה המקדש, ונוכל להקריב קרבן תודה.
כאשר ימוגר ויכלה הרוע המחציף את פניו.
ואז נוכל לומר את מזמור שיר חנוכת המזבח.

קטע שני – גלות מצרים

רעות שבעה נפשי ביגון כחי כלה.
חיי מררו בקושי בשעבוד מלכות עגלה.
ובידו הגדולה הוציא את הסגלה.
חיל פרעה וכל זרעו ירדו כאבן במצולה:

היינו מוצפים ברעות, עד שכוחנו כלה בצער.
את חיינו מררו בעבודה קשה בשעבוד מצרים.
הקב"ה בידו הגדולה הוציא את "עם סגולה",
ואילו פרעה וצבאו טבעו בים סוף כמו אבן במצולה.

קטע שלישי – גלות בבל

דביר קדשו הביאני וגם שם לא שקטתי.
ובא נוגש והגלני. כי זרים עבדתי.
ויין רעל מסכתי כמעט שעברתי.
קץ בבל. זרבבל. לקץ שבעים נושעתי:

זכינו להקים מקדש, אך לא לאורך זמן.
יצאנו לגלות, כי עבדנו אלילים.
סבלנו צרות רבות, כמעט ולא נשאר איש בארץ.
ובסיום שבעים שנות גלות, נושענו, בימי זרובבל.

קטע רביעי - נס נורים (פרס)

כרות קומת ברוש בקש אגגי בן המדתא.
ונהיתה לו לפח ולמוקש למוקש וגאותו נשבתה.
ראש ימיני נשאת. ואויב שמו מחית.
רב בניו וקניניו על העץ תלית:

המן בן המדתא ביקש לחסל את עם ישראל,
אך גאוותו נעלמה כשנפל במלכודת שחפר לנו.
את מרדכי היהודי הרמת, ואת המן מחקת.
ואותו ואת בניו תלית על העץ.

קטע חמישי - נס חנוכה - גלות יון

יונים נקבצו עלי אזי בימי חשמנים.
ופרצו חומות מגדלי וטמאו כל השמנים.
ומנותר קנקנים נעשה נס לשושנים.
בני בינה ימי שמונה קבעו שיר ורננים:

בימי החשמונאים התקבצו היוונים עלינו.
הם ניתצו את חומות המקדש וטמאו את השמן.
ומפך קטן של שמן נעשה ליהודים נס...
והחכמים קבעו שמונה ימים של חג לדורות.

קטע שישי - תפילה לגאולה

חשוף זרוע קדשך וקרב קץ הישועה.
נקם נקמת דם עבדיך מאמה הרשעה.
כי ארכה לנו השעה. ואין קץ לימי הרעה.
דחה אדמון בצל צלמון הקם לנו רועה שבעה:

גלה לנו את כוחך, וקרב את הגאולה.
נקום מהרשעים את הדם היהודי שנשפך.
הגלות הזו ארוכה לנו, נדמה שאין סוף לרוע.
שלח את האויב האדומי אל החושך,
ואותנו תנהיג על ידי שבעת הרועים.

יש סגולה מיוחדת, לומר את פרק צא בתהלים,
שנקרא גם "שיר של פגעים", שבע פעמים,
כתפילה לשמירה מכל צרה.

*

מזמור זה הוא שיר של נחמה ועידוד
למי שזוכה לשמירה אלוהית.
המילים בו נאמרות על ידי "מדברים" שונים.
בין אוסף של קולות מקהלה, לתפילתו של אדם פרטי,
ובסופו דבריו של הבורא.

**וְיִהְיֶה נֶעֱם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּונֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּונֵנָהוּ:**
הלוואי ותשרה עלינו הנעימות, (הנתינה הטובה) של אלוהים,
ומתוך נעימות זו, גם המעשים שלנו יהיו יציבים,
וכל מה שאנו עושים יתקיים ויחזיק מעמד.

זו תפילתו של -

יֹשֵׁב בְּסֹטֶר עֲלִיוֹן, בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן:
אדם המחפש מחסה מצרותיו אצל הבורא העליון,
וחי (לן) מתוך תודעה שהוא מוגן בצילו של הבורא.
אִמֵר לְאֲדֹנָי מַחְסֵי וּמְצוּדָתִי, אֱלֹהֵי אֲבֹטָח בּוֹ:
אדם כזה אומר לאלוהים - אתה המחסה והמגן שלי,
אתה האל שאני בוטח בו.

כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מְדַבֵּר הַוֹת:
הבורא הוא זה שיכול להציל אותך ממלכודות,
ומנזק של מגיפה.

**בְּאַבְרָתוֹ יִסֹךְ לְךָ וְתַחַת כְּנַפְיוֹ תִּתְחַסֶּה,
צָנָה וְסַחְרָה אֲמַתּוֹ:**
הוא יסוכך עליך בכנפיו שימשו לך מחסה.
האמת האלוהית תהיה עבורך למגן ושריון להגן עליך.

ולכן,

לא תִירָא מִפְּחַד לַיְלָה מִחַץ יַעֲוֶף יוֹמָם:
לא יהיה בך פחד מפני כל מיני נזקים שמצויים בשעות הלילה
או מנזקים גלויים כמו חצים הנשלחות בשעות היום.
אתה לא תפחד גם מ -

מְדַבֵּר בְּאִפֶּל יִהְיֶה מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים:
ממגיפת מוות שמתפשטת בחשיכה,
או מסוג של מוות הפוגע באור יום.

יִפֹּל מִצַּדָּה אֶלֶף וּרְבַבָּה מִיַּמִּינָה, אֶלֶיךָ לֹא יָגֵשׁ.
אלפי ורבבות חללים יפלו סביבך, ואתה לא תינזק.

רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט, וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה:
אתה רק תתבונן ותראה איך הרשעים מקבלים
את התשלום המגיע להם.

וכל זה קורה -

כִּי אַתָּה אֲדַנִּי מִחֲסִי.
כי האלוהים הוא המחסה שבצלו אני מתגונן.

והקהל עונה אחריו:

עֲלִיּוֹן שְׁמַת מְעֹנָה:
בגלל שאתה בוחר לשכון בצילו של הבורא העליון.

ולכן -

לֹא תֵאָנָה אֶלֶיךָ רָעָה, וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֵהָלֶךָ:
לא יקרה לך שום דבר רע, ונזק לא יתקרב לביתך.

כִּי מִלְאָכֶיךָ יִצְוֶה לָךְ לְשֹׁמֵרֶךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ:
הבורא יצווה על מלאכיו (שליחיו)
לשמור אותך בכל אשר תלך.

עַל כַּפַּיִם יִשְׂאוּנֶךָ פֶּן תִּגַּף בְּאֶבֶן רַגְלֶךָ:
והם ישאו אותך מעל למכשולים, שלא תיפגע.

עַל שַׁחַל וּפְתוֹן תְּדַרְךָ, תִּרְמַס כְּפִיר וְתַנְיִן:
אתה תדרוך על חיות רעות ופגעים כמו אריות ונחשים,
ולא תיפגע.

והקדוש ברוך הוא אומר על האדם שבוטח בו:
כִּי בִי חָשַׁק וְאַפְלָטָהוּ, אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי:
אני אציל אותו כי החשק שלו מופנה אליי.
וארים אותו מעל לכל נזק, כי הוא מחובר אליי.

**יִקְרָאֲנִי וְאֶעֱנֶהוּ, עֲמוּ אָנֹכִי בְצָרָה, אֲחַלְצֶהוּ
וְאֶכְבְּדֶהוּ:**

כאשר יקרא אליי, אני אענה לו.
כאילו הייתי איתו ממש בתוך הצרה,
אני אחלץ אותו משם, ואביא אותו למצב מכובד וטוב.

אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

אני אשפיע עליו חיים ארוכים
שבהם יזכה לראות ישועה והצלה.

1. כל הזמן להתקדם ולעלות

“מעלין בקודש” (מסכת שבת)

בכל יום מוסיפים נר אחד של אור,
מתחילים בנר אחד ומסיימים בשמונה.

זו הדרך להאיר,
להתחיל בקטן, במה שאתה **מסוגל**,
להאיר בכל פעם את האור הכי טוב שלך,
ומשם **להתקדם** ולהוסיף.
כל יום עוד קצת אור.
ויהי אור!

תתחיל בקטן ותתקדם משם!

2. תאיר עם המתנות שקיבלת!

“פרסומי ניסא” (מסכת שבת)

את נרות החנוכה מדליקים במקום גלוי,
שכמה שיותר אנשים יראו את האור.

האור שלך הוא **אור מיוחד**,
הוא המתנה שלך לעולם.
אל תסתיר אותו,
את **המתנות** שלך עליך להציע לכולם,
תן את הטוב שיש לך לעולם.
אל תשמור את האור לעצמך.
האור נועד להאיר!

תן לעולם את כל המתנות הטובות שיש לך!

3. תדע להנמיך את עצמך

“למטה מעשרה” (מסכת שבת)

כשמדליקים סמוך לדלת הפונה אל החוץ,
צריך להניח את הנרות
בגובה נמוך מעשרה טפחים.

אל תעוף על עצמך,
באת להאיר, וזה התפקיד שלך,
עשה זאת מתוך **ענוה**.
התכופף מעט כדי להאיר,
והאור הטוב שלך יוכל לעלות,
ולהאיר לכולם.

אל תתנשא, ותאיר הרכה יותר!

4. תהיה חכם, חכש חכמה!

“שמן זית זך” (פרשת צו)

את נרות מנורת המקדש – האירו בשמן זית זך.

השמן מסמל את החכמה.
(בימים עברו למדו חכמה לאור נרות השמן)
כדי להאיר **באמת**,
עליך לפעול ב“**חכמה**”,
חכמת השכל, חכמת הלב,
ובעיקר למצוא את **חכמת האמת** -
שתנחה אותך כל הדרך אל האור.

חפש את החכמה האמיתית שתדריך אותך כחיים!

5. לשמור על טוהר הנקיון

”שמן זית זך ...” (פרשת צו)

השמן שנועד להאיר את המנורה -
צריך להיות זך, צלול, טהור ונקי.

כדי שבאמת נוכל לממש את עצמנו -
ולהאיר את מלוא האור שלנו,
עלינו לטפח ”נקיון נפש”,
להתרחק ממה ש”מלכלך” אותנו,
וממה שמעמעם את האור היפה שלנו.

שור על נקיון הנפש שלך!

6. הדברים הדפוקים מאירים יותר

”שמן זית זך כתית...” (פרשת צו)

את המנורה במקדש מדליקים -
בשמן שהופק מזית ”כתית”,
צריך לדפוק את הזית, כדי להוציא ממנו שמן.

הקשיים שבחיינו, האתגרים והמקומות הכואבים,
הם גם אלו שמצמיחים אותנו,
שמפיקים מאיתנו את המיטב,
ומאפשרים לנו להאיר את אורנו הטוב.

תן לקשיים שחייך להוציא ממך את המיטב!

7. שום דבר לא עוצר את האור שלנו

“וטמאו את כל השמנים” (פיוט לחנוכה)

היוונים שכבשו את המקדש,
נטפלים בכוונה תחילה ל“אור היהודי”
הם מטמאים במודע את כל השמנים,
שאי אפשר יהיה להדליק את המנורה.

אך נסיון העבר מוכיח -
את האור שלנו אי אפשר לכבות,
אפשר אולי לאטום ולטמא -
את הכלים שנועדו להאיר,
אך האור שלנו ימשיך להאיר.

עם אס כרע נראה חשוך, דע לך שאתה אור!

8. את החושך מגרשים באור

“והדליקו נרות בחצרות קדשך...” (מתוך התפילה)

מיד עם סיום המלחמה נגד היוונים,
עוד לפני חגיגות הניצחון והמנוחה,
באים החשמונאים, קודם כל - “להאיר”,
ולהעלות את הנרות במנורת המקדש.

זירת המאבק והמלחמה בחושך שבחיינו -
היא זירה חשובה ומשמעותית.
אבל את החושך עצמו -
מגרשים רק כשמדליקים את האור.
עלינו להאיר את האור שבתוכנו,
במחשבה טובה, בדיבור טוב ובמעשים טובים.

את החושך שחייך אתה יכול לגרש רק עם האור הטוב שלך!

9. איכות ולא כמות

“רבים ביד מעטים...” (מתוך התפילה)

הלוחמים החשמונאים היו מעטים,
אך הם הביסו את הצבא היווני האדיר.

האור היהודי אינו עניין של כמות,
לא המספר הוא זה שמייחד אותנו.
להיות יהודי זה עניין של “איכות”,
להאיר בשקט ובעוצמה גדולה.
וגם החושך הגדול ביותר -
מתפוגג מול מעט אור.

האור שאתה מביא לעולם צריך להיות איכותי!

10. להאיר אפילו קצת

“פך חתום בחותמו של כהן גדול” (מסכת שבת)

כשהחשמונאים באים לחדש את עבודת המקדש,
הם מוצאים רק פך קטן של שמן טהור.
הם משתמשים במה שיש, והנס מתרחש...

גם הקצת שאתה יכול להאיר,
הוא הרבה מאוד.
אתה תעשה את הכי טוב שאתה יכול,
וזה עצמו יאיר לך אור גדול בחייך.
אור שאינו נפסק...

גם אם אתה מסוגל להאיר רק “קצת”, עשה זאת!

11. להתחיל בעוצמה

"מימין לשמאל"

את הנר הראשון של חנוכה
מניחים מצד ימין של החנוכיה
ובכל יום מוסיפים נר נוסף לכיוון שמאל.

הימין מסמלת את הכוח והעוצמה,
כשאתה בא להאיר -
תבוא **חזק**, תבוא **עוצמתי**,
תן את כל מה שיש לך.

תאיר במלוא העוצמה שלך!

12. להאיר חדש

מדליקים את הנר השמאלי קודם

את נרות החנוכיה מדליקים -
משמאל לימין, כל יום את הנר החדש.

אם אתה רוצה להתחיל להאיר,
תבוא **חדש**, תבוא **רענן**,
שבור את השיגרה,
ותוסיף כל יום **אור חדש** וטוב.
הכול **יתחבר** בסופו של דבר.

תחדש את עצמך, ותוסיף אור חדש כל יום!

13. אתה מדליק!

“הדלקה עושה מצווה” (מסכת שבת)

מצוות נר חנוכה היא רגע ההדלקה,
גם אם הנר כבה, המצווה כבר נעשתה.

אתה צריך רק **להדליק**,
לעשות את הכול כדי להאיר.
כל השאר אינו צריך להטריד אותך.
אתה תעשה את **הפעולות הכי טובות** שלך,
אחר כך זה כבר לא בידיים שלך.

תעשה את כל מה שאתה יכול. זה מספיק!

14. ההכרה באור היא נס גדול

“הרואה נר של חנוכה צריך לברך” (מסכת שבת)

אדם שאין לו אפשרות להדליק נרות,
מברך ברכת “שעשה ניסים” –
כשהוא רואה נר חנוכה.

יש מצב שאדם לא מסוגל **להאיר**,
אין לו את הכלים והאמצעים.
חשוך לו בלב...
אבל אם הוא מסוגל ל**זהות** את האור,
אם הוא יודע לראות אור בתוך החשיכה,
מצבו כבר **טוב**. זהו נס!

גם כשחשוך חפש סביבך ותמצא קרן אור של נס!

15. אור נצחי

“שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה”
(ברכת הנרות)

בזמן הזה, חוזרת בכל שנה ומתחדשת -
ההארה המיוחדת של הניסים בימים ההם.

האור הטוב הוא נצחי,
הוא מאיר וחוזר ומאיר,
וכל מה שנותר לנו -
זה להכין את הכלי שלנו.
ולהיות הפתילה -
שנושאת את האור.

תכין את עצמך להכיל את האור!

16. להאיר יחד

“אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות”
(פרשת
בהעלותך)

כל הנרות במנורת המקדש -
היו מכוונים אל הנר האמצעי.

כשכל אחד מאיתנו מאיר את אורו,
מתוך מטרה, מתוך חיבור משותף,
זו היא “מנורה” שלמה,
בעלת אור אחד מאוחד.
חיבור של כל האורות לאור האין סוף.

אל תאיר לבד. תתחבר!

17. תשתיות של אור

"חנוכת המזבח"

בכ"ה בכסליו הסתיימה המלחמה ביוונים.
ומכאן השם - "חנוכה" - חנו (ב)כ"ה.
וגם על שם "חנוכת המזבח",
שנחנך מחדש לאחר שנהרס.

חנוכה מלשון "חינוך", הצבת תשתית.
כדי להאיר, אנחנו נזקקים -
לתשתית טובה ויציבה.
להתחיל נכון, בכוונה טובה וברצון טוב.

תתחיל בטוב, ותכנה יסודות של טוב!

18. להאיר את החושך הגדול

"משתשקע חמה" (מסכת שבת)

זמן הדלקת הנרות הוא - משעת שקיעת החמה.

בלילות החורף הארוכים,
בתוך החושך הגדול,
ניתנה לנו זכות,
להתחבר לאור המנורה,
ולמשוך אור מהימים ההם -
אל הזמן הזה.
בזמן שיש שקיעה פנימית,
צריך להאיר יותר.

אל תסקע בחושך, תאיר את עצמך!

19. להאיר אל ההרגל

“עד שתכלה רגל מן השוק” (מסכת שבת)

את החנוכיה אפשר להדליק -
כל זמן שיש אנשים שיכולים לראות אותה.

את האור צריך להאיר אל תוך עצמנו,
עד ש”תכלה רגל מן השוק” -
עד שכל ההרגלים שרכשנו מבחוץ,
הרגלים שאינם מיטיבים איתנו עוד -
יתפוגגו ויעלמו בזכות האור שנאיר בנו.

תביא תשואת לב של אור אל הפרגלים שלך!

20. להאיר ללא אינטרס

“לראותם בלבד” (מתוך התפילה)

בנרות החנוכה לא משתמשים לתאורה וחימום,
הם נועדו לראייה בלבד.
לצרכי ה”תודעה”, ולא לצרכי הגוף.

האור שלנו צריך להיות -
נקי מאינטרסים.
הוא לא נועד לשרת -
את האגו שלנו.
רק פשוט להאיר.
כי אנחנו מסוגלים.

תאיר לאחרים, כי אתה מסוגל,
גם אם לא תקבל דבר.

21. שֶׁמֶשׁ וְשֶׁמֶשׁ

“אין לנו רשות להשתמש בהם” (מתוך התפילה)

לצד הנרות מדליקים נר נוסף -
ה"שמש" שנועד לשרת את הנרות,
שלא נשתמש בהם, אלא בו.

תהיה "שֶׁמֶשׁ",
תהפוך לִשְׁמֶשׁ.
תעזור לאחרים להאיר.
תאפשר לעולם -
להשתמש באור הטוב שלך.

תאיר ותעזור לאחרים להאיר!

22. לשמור על האור

“וטמאו כל השמנים” (פיוט לחנוכה)

היוונים בעלי התרבות ה"נאורה"
נטבלו לשמן המסמל את האור היהודי,
וטמאו אותו.

כדי להאיר את האור הטהור שלנו,
אנחנו נדרשים להתרחק מהשפעות זרות.
להשאיר את התודעה שלנו זכה ונקייה,
לא כל תרבות חיצונית -
מתאימה לנו גם פנימית.

אור על התודעה שלך מהשפעות זרות!

23. כלים ואורות

”כי נר מצווה, ותורה אור...” (משלי ו)

המצות הן הכלי שמכין את היהודי -
לקבל ולהכיל את האור שבתורה.

חיינו הם **מסע מתמיד** לעבר האור.
לאורך החיים אנו נדרשים -
להכין **כלים** מתאימים -
כדי לקבל את **האור האלוהי הטוב**.
זו מטרתם העיקרית של התורה והמצוות.

אמץ לך כלים לקבל את האור הטוב!

24. פרומוציות של אור

”מעט מן האור, דוחה הרבה מן החושך” (רבינו בחיי)

נקודה קטנה של אור,
יכולה להעלים חושך גדול.

אל תיבהל מחושך גדול.
גם אם הכול נראה אפל מאוד,
מספיק שתאיר **אפילו מעט**,
החשיכה תתפוגג ותעלם.

תאיר אפילו מעט, זה יצא הרבה!

25. לתת כוח להאיר

"עד שתהיה שלהבת עולה מאליה"
(רש"י, פרשת בהעלותך)

את נרות המנורה במקדש -
צריך להכין היטב,
כדי ששלהבת האש תבער יפה מעצמה.

כשאתה מאיר למישהו אחר,
אל תגרום לו להיות **תלוי** בכך.
תאיר לו בצורה כזו -
שהוא יקבל כוח וימשיך להאיר מעצמו.

תעזור לאחר, כך שיוכל להאיר אצלו!

26. האור כבר כאן

"ויאמר אלהים: יהי אור. ויהי אור!" (פרשת בראשית)

האור הרוחני הוא בריאה מיוחדת,
שנבראה ביום הראשון לבריאה.

האור כבר קיים בכל.
העולם מואר באור יקרות.
וכדי להכיל את האור -
אנו נדרשים לעבודת חיים,
של התפתחות רוחנית פנימית,
ופקיחת העיניים הרוחניות שלנו.

פקח את העיניים להתכוננות אוארת!

27. להתחבר אל האור

”נר איש וביתו” (מסכת שבת)

כל אדם צריך להדליק,
אך אפשר גם להשתתף יחד -
כשאדם אחד (אב המשפחה) מדליק מתוך כוונה וחיבור.

לכל אדם יש אור משלו,
לכל אחד תפקיד מיוחד בעולם.
וכשכל אחד תורם את חלקו הטוב,
האור הייחודי שכל אחד מאיר בעצמו -
מאיר גם לכל האחרים.
גם לאלו שעדיין לא מאירים בעצמם.

תתאוך כאנשים מאירים, ותאיר גם אתה!

28. אור על טבעי

”שמונת ימי חנוכה”

כח השמן הקטן -
האיר בדרך נס שמונה ימים.

המספר שמונה מסמל את -
מה שמעל לטבע.
החיבור אל האור שלנו -
מאפשר לנו לחרוג מהטבע שלנו,
ולהאיר הרבה יותר.

תתחבר אל האור שבך ותקבל כוח על טבעי!

29. ללכת אל האור

“העם ההולכים בחושך ראו אור גדול” (ישעיהו ט)

עם ישראל שהיו במצב חשוך,
זכו לראות אור של ישועה.

הדרך אל האור -
עוברת לעיתים בתוך החושך.
וכל מה שנדרש מאיתנו הוא,
להמשיך ללכת,
להתקדם ולא לעצור.
וההליכה הזו היא כבר **אור גדול.**

גם כשחשוך לך, תמשיך להתקדם אל האור!

30. להמתיק את המרירות

“שמן זית זך...” (פרשת תצווה)

את השמן הטעים והמאיר -
מניקים דווקא מן הזית המריר.

גם את החלקים המרירים שבחיים -
אפשר **להמתיק,**
ולהפיק מהם אור.
אור של **התפתחות.**
אור של צמיחה ולמידה.
אל תוותר על המרירות!

למד להפיק אור גם מתוך המרירות שבחיים!

31. הארת הסביבה

“מניחו על שולחנו ודיו” (מסכת שבת)

את נרות החנוכה צריך להניח במקום -
שהרבה אנשים יראו אותו,
אולם כשאין ברירה,
מספיק גם שרק בני הבית יראו...

האור שלך צריך להאיר לעולם כולו,
שכולם יהנו מהטוב הזה.
ואם נמנע ממך מלהאיר לכולם,
תאיר לפחות לסביבה הקרובה שלך.
מגיע להם אור!

תתחיל מ- לפאיר לסביבה הקרובה אליך!

32. אור נגיש

“הניחה למעלה מעשרים אמה - פסולה” (מסכת שבת)

הנרות צריכים להאיר במקום שרואים.
חנוכיה גבוהה מדי, אינה כשרה.

את האור הטוב שלך עליך להאיר מקרוב,
לא להתנשא, לא לעלות גבוה מדי,
יש לך מתנות טובות, תאיר,
אל תחכה שאחרים יטפסו...

תנגיש את האור הטוב שיש לך לכולם!

33. אור קדוש

“הנרות הללו קודש הם” (מתוך התפילה)

בהדלקת נרות חנוכה מכריזים:
נרות אלו הם קודש, והן מוקדשות לזכר הנס.

האור שלך הוא מיוחד ונדיר,
תקדיש לו את תשומת הלב הראויה,
קדש את האור הטוב שלך -
לכוון אותו **למטרות טובות** ומאירות.

תן את האור שלך למטרות טובות!

34. לתת תודה על האור

“להודות ולהלל” (מתוך התפילה)

בימי החנוכה, אומרים את -
תפילת ההלל בכל יום.
על כל יום שבו נוסף האור.

כל יום הוא אור חדש,
בכל יום יש **ברכה** מיוחדת,
לפתוח את העיניים,
לראות את האור המיוחד של היום.
להודות ולהלל על כל הטוב,
ולהוסיף אור ...

תן תודה על האור שבחייך!

35. אור מהודר

”מהדרין מן המהדרין” (מסכת שבת)

בחנוכה יש עניין מיוחד -
להדר במצווה, ולהאיר יותר...
הידור מלשון ”חידור”.

האור שאתה צריך להאיר,
אינו עוד סתם משהו בחיים,
זהו דבר מרכזי ובעל משמעות,
האור שבך הוא אור החיים.
תהיה מן המהדרין -
תחזר אחר האור.
להאיר כמה שיותר...

כאצוות האור, תהיה מן המהדרין!

36. יש מספיק אור לכולם

נר שמדליק אדם אחד -
מאיר גם למאה אנשים,
מבלי שיחסר ממנו דבר.

כשאתה מאיר לאחרים -
אתה אף פעם לא מפסיד.
יש לך מספיק אור לעצמך -
וגם לעולם כולו.
אל תהסס לתת.
הנתינה היא האור שלך.

תאיר את כל הטוב שאתה יכול!

37. תמיד להאיר!

“להעלות נר תמיד” (פרשת תצווה)

המנורה שבמקדש הייתה צריכה להאיר -
כל הזמן, ללא הכנסק.

תמיד תהיה “נר”,
אל תפסיק להאיר.
תזין את עצמך בכל מה שנדרש,
כדי להפיץ את האור הטוב שלך.
זה תפקידך.

עשה את כל שביכולתך להאיר תמיד!

38. אל ייאוש

“פך אחד של שמן...בחותמו של כהן גדול”
(מסכת שבת)

היוונים זרעו הרס במקדש,
וטמאו את כל השמן הטהור,
רק פך אחד קטן וחתום נמצא טהור...

גם אם נדמה לך שהכול אבוד,
שלא נותר דבר שלם וטהור בחיך,
אל ייאוש!
חפש בתוכך ותמצא נקודה אחת של טוב,
אולי היא סגורה, אולי חתומה.
אבל כשתמצא, הכול יחזור להאיר.

אל תתייאש, חפש בתוכך נקודה של אור!

39. גיבור נפש

“מסרת גיבורים ביד חלשים” (מתוך התפילה)

במלחמה מול הצבא היווני האדיר,
ניצחו החשמונאים החלשים את הגיבורים.

במלחמה שאתה מנהל **בחושך** שבתוכך,
אינך צריך את גבורת הגוף,
לא את שרירי הידיים ולא את שרירי הרגליים,
אתה זקוק **לגבורת הנפש**,
להמשיך להאיר בכל העוצמה,
והחושך **יתפוגג** למולך.

תאיר את גבורת הנפש שלך, והחושך יעלם מצמו.

40. תורה אור

“להשכיחם תורתך” (מתוך התפילה)

היוונים עשו מאמץ על -
להטמיע את תרבות יוון,
ולהשכיח את תורת ישראל.

“תורה” מלשון “הארה”.
היא נועדה להאיר בנו,
ולהאיר אותנו.
שום חושך לא יכול לכבות -
את האור הנצחי שלנו.
נועדנו להאיר.

מצא אור של תורה שיאיר כך!

41. מוקף באור

”נר חנוכה משמאל, ומזוזה בימין” (מסכת שבת)

את החנוכיה מציבים בצד השמאלי של הפתח,
כך שהנכנס לפתח מוקף במצוות,
בין המזוזה שבימין לנרות בשמאל.

הקף את עצמך באור,
מימין ומשמאל, מלמעלה ולמטה,
תעשה מעשים של אור,
ותעמוד במקומות שיש בהם אור,
ככה מאירים את העולם.

אם אתה רוצה להאיר, הקף את עצמך באור!

42. לתת הכול

”פוחת והולך” (מסכת שבת)

לדעתם של ”בית שמאי” -
ביום הראשון מדליקים שמונה נרות,
וביום השני אחד כחות,
עד לנר אחד ביום האחרון.

גם את זה צריך לדעת,
כשבאים להאיר, מאירים בכל הכוח,
נותנים את כל מה שיש לנו לתת.
גם אם נחלשנו אחר כך,
האור שלנו כבר נמצא במרחב.
וגם שאריות האור יש בהם כדי להאיר...

כשאתה בא להאיר, תן את כל מה שיש לך!

43. באנו להאיר

"זאת חנוכה"

היום האחרון של חנוכה נקרא "זאת חנוכה"
על כי המסורת, הוא חותם את -
תקופת ה"מים הנוראים" שהתחילו בתשרי.

בחנוכה יש לנו **הזדמנות** מיוחדת -
להנכיח את האור שבנפשנו,
ולתת לו מקום במרחב.
בתוך לילות החורף החשוכים,
אנחנו **מדליקים** נרות -
ומכירים בכך **שבאנו להאיר**.

קח לעצמך קצת אור של חנוכה להאריך הפנה!

44. להאיר ולשיר

"אז אגמור בשיר מזמור" (פיוט לחנוכה)

יש עניין מיוחד לשיר ולזמר,
להודות על האור הטוב בחנוכה.

פתח את פִּיך **בשיר**,
זמר לעצמך **זמר** שמח...
אתה חי,
אתה אור,
ויש לך את כל הזכות להאיר,
ולא לחדול **משיר**.

תאיר ואל תפסיק לשיר!

פסוקו של יום

להאיר את היום!

מסרים קצרים שמרחיבים את הלב ומאירים את הנשמה.

העצמה אישית, התבוננות, התפתחות וצמיחה מתוך פסוקי התנ"ך, בשפה עכשווית ונוגעת.

**תנו לעצמכם אתנה יומית והצטרפו חינם
בוואטצאפ או בטלגרם**

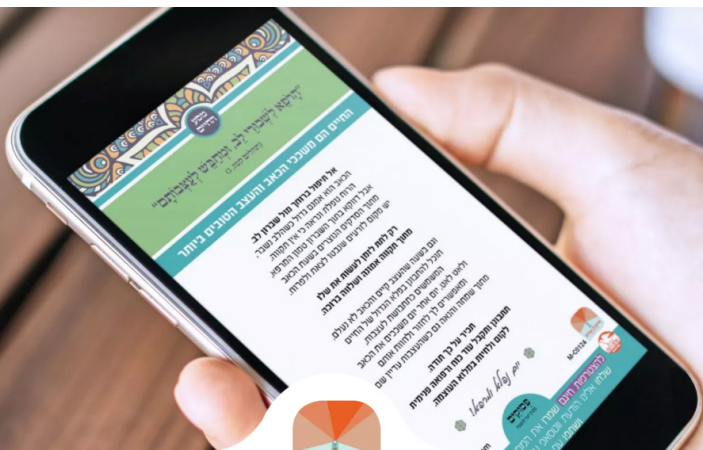
בטלגרם:

<https://t.me/PASUKY>
(או חפשו "פסוקו של יום")

בוואטצאפ:

שלחו את המילה "פסוקים"
למספר: 058-399-7009

חזק ואיחזק!!!

דיבורים טובים

דבורים קצרים ורלוונטיים על פרשת השבוע

ישר אל הלב והנשמה

להתחבר אל האור שבפרשה
בפשטות ובהירות
כל שבוע מחדש

להצטרפות בטלגרם:

להצטרפות בוואטצאפ:

תפילה לחנוכה

אלוהי,
אני עומד להדליק את נרות החנוכה -
לזכר הניסים והנפלאות שעשית,
בימים ההם בזמן הזה.
בזמן שאני מעלה את אור הנרות,
אני מבקש ממך -
שתפתח לי את הלב להאיר.
לעורר ולהאיר את חיי, את עולמי, את נשמתי,
בכל הכוח שבי ובכל העצמה.
שאהיה כלי ראוי להכיל את האור הטוב שלך.
והמתנות הטובות שקיבלתי ממך יאירו לעולם כולו.
שאצליח להאיר אל המקומות האפלים,
ואדע איך לגרש את החושך שבתוכי.
וביחד עם הנרות הקדושים -
יאיר לבי, ויאירו גם המעשים שלי,
לחיות חיים שיש בהם אור.
ריבונו של עולם. אני בוחר באור.

אֱלֹהִי,

אֲנִי עוֹמֵד לְהַדְלִיק אֶת נֵרוֹת הַחֲנֻכָּה -
לְזַכֵּר הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שְׁעָשִׂיתָ,
בְּיָמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה.

בְּזִמְנֵי שְׁאַנִּי מַעְלָה אֶת אוֹר הַנֵּרוֹת,
אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ -

שְׁתַּפְּתַח לִי אֶת הַלֵּב לְהָאִיר.

לְעוֹרֵר וּלְהָאִיר אֶת חַיִּי, אֶת עוֹלָמִי, אֶת נַשְׁמָתִי,
בְּכֹל הַכּוֹחַ שְׁבִי וּבְכֹל הָעֲצָמָה.

שְׁאַהֶיָּה כְּלִי רְאוּי לְהַכִּיל אֶת הָאוֹר הַטּוֹב שְׁלֶךָ.
וְהַמְתַּנּוֹת הַטּוֹבוֹת שְׁקִבְלָתִי מִמֶּךָ יֵאִירוּ לְעוֹלָם
כָּלוּ.

שְׁאַצְלִיחַ לְהָאִיר אֶל הַמְקוֹמוֹת הָאֲפֵלִים,

וְאֲדַע אֵיךְ לְגַרֵּשׁ אֶת הַחֹשֶׁךְ שֶׁבְּתוֹכִי.

וּבְיַחַד עִם הַנֵּרוֹת הַקְּדוּשִׁים -

יֵאִיר לְבִי, וְיֵאִירוּ גַם הַמַּעֲשִׂים שְׁלִי,

לְחַיּוֹת חַיִּים שְׁיֵשׁ בָּהֶם אוֹר.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. אֲנִי בּוֹחֵר בְּאוֹר.

”כִּי אַתָּה תֵּאִיר בְּרִי,

אֲדַנֶּי אֱלֹהֵי יְגִיָּה חֲשָׁכִי”

אֱלֹהִי,
אֶתָּה אוֹר אֵין סוֹף,
וְאֲנִי חֶלֶק מְאוֹרֶךְ הַטּוֹב.
עֲזֹר לִי
לְהָאִיר אֶת חַיֵּי
לְהָאִיר אֶת נַשְׁמֹתַי
לְהָאִיר אֶת עוֹלָמִי
לְהָאִיר אֶל עֲצָמִי
לְהָאִיר לְמִשְׁפַּחְתִּי
לְהָאִיר לְסִבִּיבְתִי.
אֲנִי מְבַקֵּשׁ,
לְגַרֵּשׁ אֶת הַחֹשֶׁךְ,
לְהָאִיר אֶל הַמְּקוֹמוֹת הָאֲפֵלִים שְׁבִי,
לְהִתְחַבֵּר אֶל הָאוֹר הַטּוֹב,
וְלַחְיּוֹת חַיִּים שֵׁשׁ בָּהֶם אוֹר.
אָבֵא, תְּדַלֵּק אוֹתִי בְּבִקְשָׁה!

אלוהי,
אתה אור אין סוף,
ואני חלק מאורך הטוב.
עזור לי
להאיר את חיי
להאיר את נשמתי
להאיר את עולמי
להאיר אל עצמי
להאיר למשפחתי
להאיר לסביבתי.
אני מבקש,
לגרש את החושך,
להאיר אל המקומות האפלים שבי,
להתחבר אל האור הטוב,
ולחיות חיים שיש בהם אור.
אבא, תדליק אותי בבקשה!

”קוּמִי
אֲוֹרֵי
כִּי בָא
אֲוֹרֵךְ
”

(ישעיהו ס, א)

